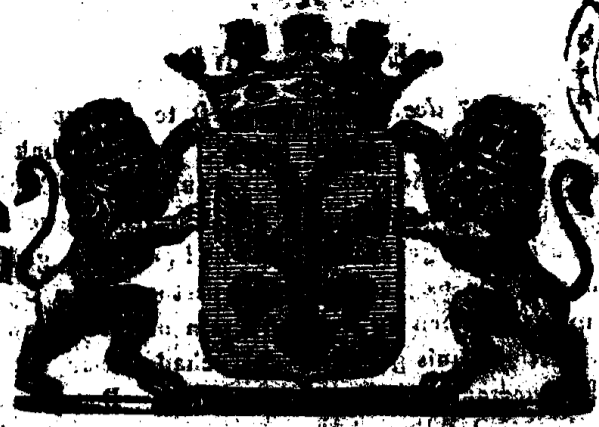

ARNHEMISCHE COURANT.

Donderdag 1 Januari.

De prijs der Courant, die geregeld bymaant wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Vrijdag en Zaterdag, is 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentien, van welke ook de regels, f1.00, en voor elken regel 35 centen, behalve 35 centen zegelgeld, elke plaatsing.

Aanstaanden Vrijdag wordt er geen Courant uitgegeven.

HET JAAR 1845

Toen wij, in het begin van het vorig jaar, ons overzigt gaven van 1844, eindigden wij aldus:

Ook van het jaar 1845 zouden wij niets dan treurige voorbellingen kunnen doen, want, in de laatste dagen des vorigen jaars, niet eene flauwe schemering van eene betere toekomst aan den duisterten gengtemder vertoond had. Waar het bestuur zweeg, of weigerde, hebben eenige vaderlandslievende mannen het van hunnen pligt geacht, tusschen beide te treden, de mogelijkheid tot geluk en redding aan het vaderland te openen. Zal de natie ook deze poging, zonder eenige verklaring van harentwege, voorbij doen gaan, of zal zij begrijpen, dat het lang genoeg geslapen, de tijd tot eene openlijke verklaring harer wenschen en behoeften gekomen is? Op den weg, dien wij tot hiertoe bewandelden, hebben wij geen geluk ontmoet, zou het geen tijdsverloop, dat door het toonen van meerdere ijver in belangstelling in slands zaken, te trachten te verwerven?

Zoo vroegen wij op den eersten januari 1845, en wat zullen wij thans, op den eersten januari 1846, antwoorden? De natie, ja, de natie toonde, dat zij nog niet geheel ingeslapen was, of dat zij uit haren slaap begon te ontwaken. Had het van de natie afgehangen, misschien ware onze hoop niet ijdel geweest, maar de natie heeft bitter weinig in te brengen in wat der natie aangaat. De beslissing hing af van hen, die zich uitgeven ons te vertegenwoordigen, omdat een woord in onze grondwet het zoo verklaart. Maar dat woord is nimmer een waarheid geworden. Wat het volk wilde, wilden de vertegenwoordigers niet; wat de natie eischte, verwierp de Kamer. Vooruitgang riepen zij, stilstand antwoordde de Kamer; hervorming yorderde zij, behoud beloofde de Kamer. De geschiedenis van het herzienings-ontwerp en onze overige herinnering, en, droefrig nog, een treurig vooruitzigt. Wat gaf ons het verledene? Teleurstelling. Wat biedt ons de toekomst? Verwarring van hoop of wanhopige misbegrip. Gelegenheid, om vastberaden den afwaalweg te verlaten en een nieuwen weg te beginnen, ontbrak het vooral in

1845 niet. Grondwets-herziening, tarief, begroeting, Surinaamsche en Oostindische aangelegenheden, — liet was, of alles moest samenloopen, om de aandacht op onzen dreigenden toestand te vestigen en tot afdoende maatregelen te noopen. Maar afdoende maatregelen, — wie wacht ze van de ministers der volharding en de Kamer van het behoud? Grondwets-herziening? Ja, de Kamer wilde haar wel, maar niet zoo plotseling, zoo overdreven vrijzinnig, zoo uit den boezem des volks, en, bovendien, niet tegen den zin der hooge regering. Wel foei, zou men die goede, vaderlijke regering, die adelt en riddert, verjonkheerlijkt en vergrootkreist; die hare zoete kinderen met eerepostjes begiftigt, — zou men die zulk een verdriet aandoen? Zij is immers zooveel verhevener en verstandiger en scherpzigtiger dan wij. Laat ons wachten tot onze overtuiging ook de hare, of hare overtuiging ook de onze geworden is.

Het tarief. Bij het tarief was men vastberaden, om geene concessien aan de regering te doen. Afschaffing der beschermende regten, vrijheid van handel. Maar de minister sprak zoo roerend en met zooveel zalving, en redeneerde zoo verstandig over die uitnuttende theoriën, die zoo uiterst slecht in praktijk zijn, en hij legde zoo grondig uit, dat de vertegenwoordigers zoo eenzijdig waren, maar dat hij het geheel zoo veel beter overzag, en beriep zich ten laatste zoo welsprekend op de erkentelijkheid, die zij hem schuldig waren, dat hij zoo edelmoedig hunne vrijwillige bijdragen had willen aannemen, en wees hen zoo nadrukkelijk op het leelijke der ondankbaarheid en op de kwade gevolgen, die zulk eene verfoeijelijke ondeugd aan hare bezitters berokkent, — dat het kinderlijke gemoed der vertegenwoordigers, tegen zooveel kracht van betoog niet bestand, zich als was liet kneeden, en hunne bezwaren als sneeuw voor de zon wegsmolten.

En de begroeting. Hoe kon men de begroeting aan eene regering weigeren, aan welker behoud het behoud van alle Nederlandsche beginselen hing? Want werd de begroeting verworpen, dan viel de tegenwoordige regering, en met haar alle historische herinneringen, alle beginselen en grondstellingen van het Nederlandsche staatsregt; alle instellingen,

waaraan de landzaat gewoon is, en die zoo oud zijn, dat zij daarom reeds alleen eerwaardig zijn. En met eene nieuwe regering had men ook nieuwe instellingen gekregen, die niemand zich zou hebben kunnen herinneren, met beginselen en grondstellingen, niet van Nederlandsch maar van theoretisch staatsregt; (theoretisch, dat is, naar den waren regel; regeren naar eene regel! en dan nog wel eene waren regel! hoe dwaas en on-Nederlandsch!) zoo als: dat de ministers niet alleen in de grondwet, maar ook werkelijk, niet alleen in bespiegeling, maar ook in toepassing verantwoordelijk zouden zijn; dat het volk zelf zijne vertegenwoordigers zou kiezen; dat men ook in de koloniën aan de wet en niet aan persoonlijke willekeur zou onderworpen zijn; dat de overheid comptabel zou syn aen de ghemeente, en de penningen der ghemeente verantwoordelijk, in 't kort, allerlei wonderlijke vreemde zaken, beginselen en inrigtingen van vreemde herkomst, waaraan de landzaat zoo ongewoon zou zijn, dat hij en volstrekt niet mede teragt zou kunnen, en die niemand ooit ter wereld eerwaardig zou kunnen vinden, — zoo jong zouden zij zijn. Daarom begreep de vertegenwoordiging, dat de natie de regering, waaraan zij gewoon is, zou behouden.

De Indische zaken zouden weleens kwaa-lijk voor de regering hebben kunnen aflopen, had de Kamer zich niet nog juist van pas herinnerd, dat ministers menschen, en dat menschen aan dwaling onderhevig zijn. Daarom behield zij dan ook den minister en met hem de dwaling.

In de Kamer behield de natie de behouders: SCHEERS, VAN HARBECARSPEL, VAN SASSE VAN YSELT, (niet te verwarren met den vroegeren anti-behoudenden VAN SASSE VAN YSELT), NEDERBURGH, HOOF, MENDO, FELTUS, enz. doch daarentegen werd zij ontslagen van de hervormers: THORBECKE en VAN RECHTEREN.

Verder behield zij nog de geeselschaf, het Code Pénal, de posit afgekondigde militaire strafwetgeving, het Journal de la Haye, de graanwet, het door slands gelden onderhouden Nederlandsch Instituut, den minister van HALL, en de Heer-Hendrikskinderen-poort te Goes. Daarentegen verkraeg zij in dit jaar een nieuwen minister met toegestopte ooren; drie nieuwe leden in de Eerste Kamer

acht nieuwe leden in de Tweede; een paar nieuwe staatsraden; twee nieuwe gouverneur-generaals, om de koloniën autocratisch te beheeren; bedorven aardappelen; een steenen beeld van prins WILLEM I; eenige drukpers-vervolgingen; papieren-geld en nieuwe namen voor oude schepen.

Een vereenigingspunt voor alle welgezinden, ging voor haar voor altijd met den Tijdsgeest verloren.

Of zij den minister SCHIMMELPENNINCK en het eiland Labang zal behouden, moet ons 1846 leeren.

Wanneer behoud hier den zin had van behoud van het goede, gezonde, onverdorvene; wanneer men de geneesmiddelen achterhielt, omdat men wachten wilde, totdat de ziekte tot haar keerpunt genaderd was, — men zou de wijsheid der behouders en der uitstellers prijzen; doch waar die behouders zelve erkennen, dat er veel, onder hetgeen zij voor den bij sparen, dood, rot, verstorven hout is, dat de ziekte reeds haar toppunt bereikt heeft, en eene chronische kwaal dreigt te worden, — moet men hun daar niet met de herziemers vragen: »Inrigtingen, wier val bij den eersten ernstigen stoot ieder moet voorzien, onaantastbaar te verklaren, is dit behoud? Niet hij behoudt, die het lijden, de zwakheid of de ziekte spaart, maar die de gezondheid herstelt.» En wanneer men uitstelt, juist omdat men vreest de hand aan die inrigtingen te slaan, »wier val, bij den eersten ernstigen stoot, ieder moet voorzien,» gedacht men dan der waarheid niet, welke een echt Nederlandsch staatsman, VAN DER SPIEGEL, reeds in de vorige eeuw erkende: »Nooit heeft men gezien, »dat gebreken in de regering zich van »zelve herstellen, maar, integendeel, aan »zich zelve overgelaten, verergeren zij »van dag tot dag en verspreiden haren »verderfelijken invloed door het geheele »bestier, en men geraakt eindelijk zoo verre »verzeild, dat de harde remediën, die »alleen voor zulke kwalen overblijven, »bijna zoo gevaarlijk zijn als de kwalen »zelve?»

*They would not understand what was most fit,
But, like the owner of a foul disease,
To keep it from divulging, let it feed
Even on the pith of life.*

Doch zij wachten, dat er een wonder zou geschieden. Misschien, zouden zij, wie weet wat er gebeurt, wanneer wij er ons maar niet mede bemoeijen, en de natuur haren loop laten volgen. Wat geschreven is, is geschreven; en wat de Hemel besloten heeft, kunnen wij niet veranderen. De Voorzienigheid waakt, laat ons afwachten wat zij ons toebeschikt heeft. Afwachten! Ook de boer wachtte af, dat de stroom zou weggelooft zijn:

*At ille
Labitur, et labetur in omne volubilis aevum.*

Buitenlandsche berigten.

ENGLAND.

Londen, 27 dec. Vrijdag heeft te Liverpool een vreeselijk ongeluk plaats gehad. De waterbak van een groot etablissement van hydraulische werktuigen is gesprongen; het water is met zoo veel geweld op de aanliggende gebouwen gestroomd, dat een gedeelte daarvan is weggespoeld; drie personen zijn bij die ramp omgekomen en acht zijn min of meer gewond naar het gasthuis gebragt. De schade door dit onheil veroorzaakt, is zeer aanzienlijk. De waterbak kan 250,000 gallons bevatten en was voor tweederden gevuld, toen zij barstte. De slag was gelijk aan eene losbarsting van het geschut.

BANKREJK.

Parijs, 27 dec. Zoo men verzekert, bestaat bij het ministerie het voornemen, om, tegen het voorjaar een buitengewoon gezantschap naar Marocco te zenden.

Parijs, 28 dec. Heden waren een groot aantal gedeputeerden in het paleis Bourbon en in de bibliotheek vereenigd. De vraag, betrekkelijk het presidentschap, maakte het onderwerp van alle gesprekken uit. Er is ook gesproken, om den heer *Duillon-Barrot* tot vice-president voor te dragen.

— De expeditie tegen Madagascar is tot februari uitgesteld, omdat men, zegt *la Presse*, is te weten gekomen, dat men niet voor den 15den juni tegen dat land kan ageren. Datzelfde dagblad voegt er bij: er is ons verzekerd, dat die expeditie zal plaats hebben, zonder medewerking van Engelsche hulp; deze mededeeling hebben wij uit de beste bron.

— Men leest in den *National*: De vereeniging der vertegenwoordigers van de dagbladen, die de hervorming van het kiesstelsel voorstaan, heeft gisteren plaats gehad.

De grootste eensgezindheid en het vaste voornemen, om elkander broederlijk de hand te reiken, hebben in die vergadering geheerscht. Men heeft reeds eenen aanvang gemaakt met de voorbereidende werkzaamheden tot den arbeid, die zij zich heeft voorgesteld.

BELGIE.

Brussel, 29 dec. De door een Antwerpsch dagblad (*Journal du commerce d'Anvers*) geverende inrigting, dat het Belgisch gouvernement de toelating zoude vernieuwd hebben van den invoer, tot het vermindert regt, uit Holland, van 7 miljoen kilogrammen koffij en 180,000 kilogrammen tabak, wordt door een Brusselsch ministerieel blad (*L'Emancipation*) betwijfeld. Ofschoon de Kamer van koophandel alhier, als vroeger gemeld, even als de provinciale staten van Brabant, de vernieuwing van die concessie bij petitie aan de regering verzocht heeft, was dit verlangen verre van insgelijks te Antwerpen bijval te vinden. De aldaar gevestigde handels- en nijverheids-maatschappij had zelfs een vrij breedvoerig beredeneerd verzoekschrift er tegen ingeleverd. De *Emancipation* zegt nu, dat, indien de verlenging der toelating voor nog zes maanden verleent zij, echter het gedurende dat tijdsverloop te rorderen regt op de koffij, van fr. 9. 99 c. (tegenwoordig bedrag), tot fr. 11. 50 c. zal verhoogd zijn. Wat daarvan zij, het schijnt zeker, dat de afkeerigheid van die vergunning meer en meer veld wint, en dat uit dien hoofde kwalijk te rekenen is, dat de verdere voortdrijving daarvan tot over het voorgesane tijdsverloop zonder moeite zal te verkrijgen zijn.

— Onder de over- en wederzeggende waartoe in de dagbladen de onlangsehe beschre van den representant *De Decker* getiteld: *Quinze ans*, heeft aandringing gegeven is niet onopgemerkt te laten, dat het orgaan der kerkelijke partij (*Journal de Bruxelles*) in den tegenzin der liberalen tegen het jeuitismus eene genegtheid wil zien om tot het Hollandsch regeringsstelsel weder te keeren. Als een bewijs voor die onderstelling, beroept het zich op eene redevoering, door den overigens geloovig-kerkelijk geminden heer *de Gerlache*, den 13den december van het jaar 1825 als toenmalig lid der Staten-Generaal gehouden en stelt daar tegenover zijne vergoelijking van zijn destijds uitgedrukt gevoelen in de later uitgegevene *Histoire du Royaume des Pays-Bas*.

»In de redevoering had hij, namelijk, gezegd: »Ik wenschte, in Gods naam, dat er geen spraak meer ware van jeuiten, tenzij, dat men daarvan eenen partij-haat wil maken, even heilloos voor den staat

als voor de kerk, en dat wij ons geluk en onsterfelijkheid moede zijn. Het ware te bejammeren, indien, om hunnentwille, het gansche stelsel van het openbaar onderwijs in duigen wierd geworpen.»

»Doch in het boek verschoont hij zich deswege met deze woorden: »Het was eene ongeuklijke toefelijheid aan de vooroordeelen van het tijdvak, door mijne onervarenheid. Maar ik hoorde over de jeuiten, om welke ik mij tot dien tijd weinig bekommerd had, zoo veel zeggen, en zulke afschuwelijke dingen, dat mij toescheen uit voorzigtigheid en ter liefde van den vrede raadzaam te zijn, ze niet in België toe te laten.»

»Voorzeker blijkt uit die aanhalingen, dat de denkwijze van den tegenwoordigen president van het hof van Cassatie, omtrent de jeuiten, sedert 1825 en later, eene verandering heeft ondergaan. Maar voor zoo verre onder de liberale tegenstanders der jeuiten nog voormalige aanhangers van het zoogezegd Hollandsche regerings-stelsel zijn mogten, blijkt althans in geenen deele de voortdoring van die gehechtheid uit de wijze hoe hij tegenwoordig den gang der Nederlandsche aangelegenheden beoordeelt. Het ligt voor oogen, dat, waar men thans hier somwijlen daarvan met goedkeuring gewaagd vindt, die veelmeer in de kerkelijke of jeuitische afzichten is.

— De senaat heeft de algemeene discussie over de begroting der rijks-middelen ten einde gebragt, doch niet zonder dat ook daar het bestaande (meerendeels nog van de Nederlandsche regering herkomstige) belastingstelsel felle afkeuring heeft gevonden. De senaat heeft de afkeuring uitgesproken, gelijk de representant *Verhaegen* in de andere Kamer, de ongelijkheid van den druk der lasten op de minvermogenden ten bate van de meervermogende klassen. De uitgave van 14½ millioen schalkist-bijletten werd door den graaf *de Noeudcourt* een bejammerenswaardige maatregel geheeten.

Buitenlandsche berigten.

Copenhage, 29 dec. Gedurende de laatste dagen is het geregtelijk onderzoek omtrent den brand, in den nacht van maandag 11. voorgevallen, voortgezet. Onderscheidene personen zijn derwege geboord. Onder anderen is dit het geval geweest met een heden overleden vrouw, die op de bovenkamers van een overbuurd den kleermaker *Franger*, woonde, en die vrij laat opwaren, hebben hare verklaringen afgelegd. De justitie is onafgebroken, ook gedurende de feestdagen, werkzaam geweest, om alle mogelijke nasporingen in te winnen en nopens het behoud van de waarheid te geraken. Ingevolge artikel 77 van het wetboek van strafvervolging, heeft de rechter-commissaris, heden 24. maal vier en twintig uren na het voorloopig aankomst van drie personen, aan de arrondissements-regtbank verzoek gedaan, die, overeenkomstig dat artikel, uiterlijk binnen drie dagen, het bevel daartoe moet bevestigen, of gelasten dat de beklagde voortloopig en worden in vrijheid gesteld. Die drie dagen meent men naar men meent, halven of morgen auringen. Het veel belangstelling wordt de nitraak van de raadkamer der rechtbank te gemoet gezien.

Ook de opgravingen en het onderzoek, op de plaats van de afgebrande woning, zijn in de laatste dagen ten einde gebragt. In de laatste dagen is de woning van de drie lieden, waaraan de prinsboden nog verschillende papieren en enige kaartheden gevonden. Die papieren behooren toe aan de familie *Zachary* en het is te hopen, dat zich daardoor nog eenige zaken vinden, die voor de geschiedenis van het zeeween van belang zijn. Het die men, daar dagen te zigt betracht, dat ook den brand waarschijnlijk grootendeels oorzaken verloren gegaan zijn. De opgravingen zijn, gedurende vijf dagen, onafgebroken voortgezet onder toezicht van den commissaris van politie *de Scher* van *2000* steyn, die daarmede de grootste zorg heeft gewijd, wien het daardoor heeft mogen gelukken eenige belangrijke overblijfselen, waarop een ieder, maar vooral de nagelaten betrekkingen van de overledenen, de grootste prijs stellen, nog te behouden.

Morgen zal het onderzoek voortgezet worden van de drie omgekomenen, hetwelk in het burggasthuis beoorlijkt is gekist, op de begravingplaats Eikenduinen werden ter aarde besteld. Gisteren is er eene lijkschikking over die drie overledenen

het gasfijn plaats gehad; waarbij dezelfde beelden zijn te hebben behoord tot twee personen van het vrouwelijk en tot een persoon van het mannelijk geslacht. Het zou te akelig zijn, eene beschrijving te geven, van den staat, waarin de lijken zijn gevonden. Genog zij het te melden, dat de ongelukkigen zijn verplet en verbrand en dat huf stoffelijk overschoot geheel en al was verminkt en onkenbaar geworden. De Heme! beware een ieder voor zulk een traagzinnige!

De drie bij den brand omgekomen personen zijn de volgende: de hoog welgeboren vrouwe Louise Guillemine Constance Croiset, douairière van jhr. François van Harenarspel Eckhardt, in leven gouverneur der provincie Drenthe, enz., in den ouderdom van 60 jaren; de hoog wel geboren heer jhr. Jean Henri Josias van Harenarspel Eckhardt, in leven geemploijeerde bij het ministerie van financiën, in den ouderdom van 26 jaren, en de hoog wel geboren jonkvrouwe Johanna Jacoba Constantia van Harenarspel Eckhardt, in den ouderdom van 21 jaren.

Utrecht, 30 dec. Heden heeft de Hooge Raad, kamer van strafzaken, uitspraak gedaan in zake den procureur-generaal bij het provinciaal gerechtshof in Utrecht, requirant van cassatie tegen een arrest van hetzelfde hof, in zake C. Bloemmesteijn, beschuldigd van moedwillige brandstichting en te dien zake door den procureur-generaal van Utrecht ontzlagen van alle rechtsvervolging, op grond, dat het duël niet door het Code Pénal wordt gestraft. Bij dit arrest heeft men de gronden voor de strafbaarheid van het tweegevecht, door den Hoogen Raad der Nederlanden aangenomen, wederlegd; doch het laat zich aanzien, dat de procureur-generaal hij dit hof zich tegen hetzelfde arrest in cassatie zal voorzien en de heer van der Steen dus voor 's hands in bewaring zal verblijven.

Arnhem, 29 dec. Heden avond werden door den heer Becker, werktuigkundige alhier, in het Genootschap Prodessé Contamur, proeven genomen met eenen nieuwen, door hem daargestelden magneto-elektrischen telegraaf. Bijzondere belangstelling wekten de eenvoudigheid van samenstelling en de grote gemakkelijheid, waarmede de seinen werden gegeven; — vooral toen, door gemelden heer werd aangetoond, dat de stroomen, die, bij het seingeven, werden opgewekt, geen noemenswaardigen tegenstand, in vergelijking van elektro-magnetische telegrafen, in de geleiders ondervonden. Zoo werd tegelijk bewezen, dat deze nieuwe uitvinding van den heer Becker van groot belang voor de dienst op spoorwegen, als anderszins, kan zijn, en dat de kosten van aanleg en onderhoud hierdoor veel verminderen, tenzij de gemakkelijheid, zachtheid en zekerheid in het overbrengen der seinen, zamenmerkelijk vermeerderen!

Heden zijn in de algemeene en openbare vergadering van den Hoogen Raad, plegtig geïnstalleerd de heeren mr. J. L. G. Gregory en mr. H. Hartman, de eerste als advocaat-generaal, de andere als subadvocaat-generaal bij dat hoogste regterlijke collegie, in dit arrondissement.

De heer procureur-generaal van Maanen heeft in eene aanzoekende rede den nieuw beoemden respectievelijk de heer van der Steen, op hen gevallen, geluk gewenscht en hen aangemoedigd aan de verdiensten en den loon van hunne betrekkingen in vroeger tijde te denken. De heer van der Steen heeft op zijn beurt de requiritor en voorsitter der extracoten van benoeming en oedelegging en taalating nam. Hieraan aan den procureur-generaal, ziele verheend zijnde, heeft de heer van der Steen, in eene korten, doch hartelijke toespraak den nieuw beoemden, in eenen zinnigen en aangrijpenden stijl, op hunnen ijver en werkzaamheid gewezen, waarin heiden zich steeds heden en morgen zullen betoonen. De nieuw benoemde den door den president geïnstalleerd zijnde en plaats genomen hebbende, werd deze plegtige en algemeene vergadering gesloten, verklaard.

De raadkamer der arrondissements-regtbank te Utrecht heeft gadering gehouden op het hof van den voorzitter van de arrondissements-regtbank te Utrecht, jhr. van der Steen, op zijn zittingen, op den 29sten december, 1845. De onder de plichtroepen geïnstalleerd zijnde, werd de heer van der Steen, in eenen korten, doch hartelijke toespraak den nieuw beoemden, in eenen zinnigen en aangrijpenden stijl, op hunnen ijver en werkzaamheid gewezen, waarin heiden zich steeds heden en morgen zullen betoonen. De nieuw benoemde den door den president geïnstalleerd zijnde en plaats genomen hebbende, werd deze plegtige en algemeene vergadering gesloten, verklaard.

vervoerd, van waar de treurige begrafenis heeft plaats gehad. Dia overblijfselen waren in ééne kist nedergelegd. De lijkwagen werd door zestien dragers en drie rijtuigen gevolgd. In de eerste dezer was gezeten een overgeblevene zoon van de overledene donairière, zijnde een officier bij het eerste regiment dragonders, thans in Limburg in garnizoen, benevens den broeder dier algemeen geachte vrouwe, den heer mr. G. T. B. Croiset, buitengewoon inspecteur der registratie, enz. Een ieder, die den laatsien pligt jegens de overledenen vervulde of deze ter aarde bestelling bijwoonde, was diep bewogen en nam het grootste deel in de ramp, die de nagelatenen betrekkingen hebben geleden. De assoche der overledenen ruste in vrede!

Rotterdam, 30 dec. Onder de liefdewerken, die hier en elders tot leniging der armoede aangewend zijn en worden, verneemt men met genoegen, dat de burgemeester van Rhon zijn tractement, als zoodanig, ten beste der behoeftigen van zijne gemeente heeft afgestaan.

Utrecht, 30 dec. Het provinciaal gerechtshof te Utrecht heeft op heden een arrest gewezen in de zaak van den heer van der Steen en daarbij denzelven ontslagen van alle rechtsvervolging, op grond, dat het duël niet door het Code Pénal wordt gestraft. Bij dit arrest heeft men de gronden voor de strafbaarheid van het tweegevecht, door den Hoogen Raad der Nederlanden aangenomen, wederlegd; doch het laat zich aanzien, dat de procureur-generaal hij dit hof zich tegen hetzelfde arrest in cassatie zal voorzien en de heer van der Steen dus voor 's hands in bewaring zal verblijven.

Arnhem, 29 dec. Heden avond werden door den heer Becker, werktuigkundige alhier, in het Genootschap Prodessé Contamur, proeven genomen met eenen nieuwen, door hem daargestelden magneto-elektrischen telegraaf. Bijzondere belangstelling wekten de eenvoudigheid van samenstelling en de grote gemakkelijheid, waarmede de seinen werden gegeven; — vooral toen, door gemelden heer werd aangetoond, dat de stroomen, die, bij het seingeven, werden opgewekt, geen noemenswaardigen tegenstand, in vergelijking van elektro-magnetische telegrafen, in de geleiders ondervonden. Zoo werd tegelijk bewezen, dat deze nieuwe uitvinding van den heer Becker van groot belang voor de dienst op spoorwegen, als anderszins, kan zijn, en dat de kosten van aanleg en onderhoud hierdoor veel verminderen, tenzij de gemakkelijheid, zachtheid en zekerheid in het overbrengen der seinen, zamenmerkelijk vermeerderen!

Regtswezen.

Verslag der zitting van de correctionele regtbank te Arnhem, op dinsdag 30 december 1845.

De Heer ROBIDE VAN DER AA bekleedt het voorzitterschap. Als Regters zitten de Heeren VAN OPERVELDT en EREKIN BUSCHS. De heer officier van justitie, SERRAVER, neemt het openbaar ministerie waar.

De ruime zaal van terechtzitting was te eng voor den toedrang van het aanzienlijk publiek; de belangstelling had nu de yerst verwijderde steden des lande de burgers doen zamenstroomen; ieder besefte, dat niet aler te laat van het openbaar ministerie werd verhandeld, maar de zaak van het gemeene vaderland, van de vrijheid der druppels.

Nadat uit de gebruikelijke vragen gebleven was, dat de uitgever dezer courant niet verantwoordelijk bleef stellen voor het geleefimede artikel verkreeg de heer officier van justitie het woord. Z. Ed. Aochthare bepaalde zich tot veler verwondering; bij het menen van een wettelijk gevestigd requisitor, waarvan hier de zittingen hielden voren.

De officier van justitie bij de arrondissements-regtbank te Arnhem, Overwegende, dat de heer van der Steen, in eenen korten, doch hartelijke toespraak den nieuw beoemden, in eenen zinnigen en aangrijpenden stijl, op hunnen ijver en werkzaamheid gewezen, waarin heiden zich steeds heden en morgen zullen betoonen. De nieuw benoemde den door den president geïnstalleerd zijnde en plaats genomen hebbende, werd deze plegtige en algemeene vergadering gesloten, verklaard.

stroomrede als de tegenwoordige, welke de troonrede voor een staatsstuk, hetwelk achtung verdient. De Nieuwe Rotterdamsche Courant heeft van dien aard de troonrede van de heer VAN HALL de steller der troonrede zijn; het geheele stuk ademt de onkieschheid, de onbeschoftheid, de wijsbegeerte, de onbeschoftheid, de manschapsgeest van den verdediger der slechte grondwet en der bedorven aardappelen. Wil men die troonrede lezen zonder stuipstrekkingen of flauwtien, — men houde de azijnflesch in de eene, de troonrede in de andere hand!

O., dat het daarin laster genoemd wordt de troonrede een staatsstuk te noemen, hetwelk achtung verdient; dat onder laster, in den zin der wet, de imputatie eener handeling verstaan wordt, welke den dader aan de vervolging der strafwet of den haat der burgers zou blootstellen, en dat gevolgelijk hij, die de troonrede een staatsstuk noemt, dat achtung verdient, in dat artikel gezegd wordt eene strafbare of verachtelijke daad te verrigten, waardoor alzoo in de eerste plaats dengene getroffen wordt, welke dat stuk heeft gesteld of nitgesproken, aangezien deze voor zijn eigen werk zonder eenigen twijfel achtung hebben zal;

O., dat, buitendien de aantijging, dat iemand eene rede zou hebben uitgesproken, welke onkieschheid en onbeschoftheid ademt, zoo al niet de imputatie eener bepaalde ondeugd (hoon) althans smadend en beledigend is;

O., dat de uitdrukkings, dat men bij de lezing der troonrede de azijnflesch moet gereed houden, om stuipstrekkingen en flauwtien te voorkomen, dat stuk doet voorkomen als zoo hatelijk, dat daardoor de hevigeste gemoedsaandoeningen worden opgewekt, hetwelk mede beledigend is voor den steller of spreker;

O., dat door de betichting dier hatelijke eigenschappen aan de troonrede regstreeks den persoon gehoord en gesmaad wordt, welke die reden heeft uitgesproken;

O., dat, wel is waar, de mogelijkheid bestaan kon, dat die rede door anderen zou zijn opgesteld, doch dat het niets ter zake afdoet of de redenaar die zelf heeft vervaardigd dan niet, aangezien hij zich die rede toefigent, door deselve uit te spreken;

O., dat de aangevallen troonrede door Z. M. is uitgesproken, en hoogstdezelve dus geacht moet worden zich die te hebben toegesigend en zich daarvoor aansprakelijk te stellen, hetzij die rede al dan niet door Z. M. zij opgesteld;

O., dat iemand, welke zich zoo ver vergeet, van eene koninklijke troonrede te betichten van hatelijke hoedanigheden, zekerlijk geacht moet worden den persoon des konings te smaden;

O., dat, wat van die bedoeling zij, in ieder geval die invectiven den persoon des konings treffen, daar onze grondwet geen ander collegie voor die rede aansprakelijk stelt, maar den koning persoonlijk de opening der Staten-Generaal opdraagt; en onze grondwet niet voorschrijft, dat over dat stuk eenig collegie moet worden geraadpleegd;

O., dat de grondwet slechts ééne staatkundige vereeniging kent, namelijk den Raad van state, wiens raad de koning in sommige gevallen gehouden is in te nemen; dat de troonrede aan de beraadslaging in dat collegie niet is onderworpen, maar dat niettemin Zijne Majesteit, als voorzitter van dat collegie, zou zijn gehoord, als ware daar over de troonrede beraadslaagd;

O., dat de grondwet geen andere staatkundige vereeniging kent, op welke de verantwoordelijkheid van eenig staatsstuk rusten kan; en vooral, dat bij ons geen minister-raad bestaat, uit wiens boezem dat stuk kon zijn voortgekomen, en uit wiens naam men zou kunnen schieten, dat de koning gesproken had;

O., dat het in ieder geval aandruischt tegen alle begrippen der koninklijke waardigheid, en tegen het gezond verstand, dat hij zich verlagen zou, uit naam van anderen, te spreken; dat hulle, uit den vreemde ons toegekomen theoriën alle de ongerijmdheid willen staande houden, dat de koning uit naam van anderen zou spreken; terwijl hij steeds in de troonrede uit eigen naam, met het voornaamwoord Ik, aanvangt;

O., dat zoodanige hulle theoriën geheel vreemd zijn aan ons staatsregt, daar het onzin is, zich een onschendbaren koning en geheel onverschuldigde ministers te denken tegenover eene onontstribbare Kamer; welke theorie mede onverschuldigbaar is met de omstandigheid, dat de koning naar eigen goedvinden zijne ministers kiest;

O., dat, hoe ruim men de verantwoordelijkheid der ministers oerigens ook wil opmaken, dit niettemin het regt des konings niet ontneemt, om zijne eigene denkbeelden in de troonrede uit te drukken; dat het eene dwaasheid is te vooronderstellen, dat de koning slechts de denkbeelden van anderen zou uitdrukken, daar geen eerlijk man, laat staan den koning, sich verlagen zou, gevoelens en meeningen uit te spreken, welke de zijne niet zijn;

O., dat, al zou men bovenvermelde theoriën ook bij ons toepasselijk willen maken, en al zou men de troonrede als het werk der ministers willen beschouwen, — niettemin de blaam, over dat stuk uitgesproken, tegen den koning gerigt

is, als bevattende hetzelfde zijne gevoelens, of de zoodanige waarmede Hij instemt;

O., dat echter die gevaarlijke theoriën bij ons in geen deele toepasselijk zijn, uit hoofde hier het volstrekte ver-eischte daartoe, eene ontbindbare Kamer, niet bestaat, en alzoo op het volk geen beroep mogelijk is; maar alleen-lijk eene vertegenwoordiging, door *standen* gekozen, welke naar vaste regels wel langzamerhand verandering kan onder-gaan, maar niet kan worden onthouden;

O., dat naar deze beginsels van ons staatsregt met eene onontbindbare Kamer geen verantwoordelijk ministerie be-staan kan;

O., dat in dien zin bij ons dan ook IN GEENEN REKLE ZEN VERANTWOORDELIJK MINISTERIE bestaat; maar dat onze ministers slechts *elk afzonderlijk* bij de grondwet verant-woordelijk zijn gesteld voor zoodanige daden, door welke de grondwet of de wetten overtreden mogten zijn, even als elk ander ambtenaar;

O., dat, bij ons dus geen ministerie bestaande, in den zin dier vreemde theoriën, ook de troonrede niet van dat mi-nisterie afkomstig kan zijn;

O., dat mogelijkwijze eene enkele aanwijzing in de troon-rede van *dezen of genen* minister afkomstig zijn kan, maar dat het overige geacht moet worden van den koning te zijn;

O., dat de jongste troonrede, *bijzonder* het kenmerk draagt van het eigen oordeel en de eigene denkwijze des konings uit te drukken, aangezien Hij alleen zóó zou kun-nen spreken;

O., dat de schrijver van het gecrimineerde artikel ken-nelijk die overtuiging gedeeld heeft, en slechts geheel ter kwader trouw in den aanhef van het artikel heeft voorgege-ven, dat zijn hart warm voor den koning klopte;

O., dat, wat hiervan zijn moge, het *doel* en opzet van belediging van regtswege voorondersteld moet worden te hebben bestaan, waar beledigende woorden zijn gebezigd;

O., dat het voor de toepassing van artikel 1 der wet van 1 juni 1830 geheel overbodig is te onderzoeken, of de koning *gehoend*, dan wel *gesmaad* zij geworden, aange-zien tegen beide delicten dezelfde straffen worden bedreigd;

O., dat bovendien de gebezigde uitdrukkingen de ken-merken dragen van beide misdrijven, zoo van *hoon* als van *smaad*;

O., dat hem bepaalde ondeden zijn ten laste gelegd door het imputeren aan de troonrede van *onkieschheid*, *verwatenheid* en *onbeschofftheid*;

O., dat deze imputatiën door derzelve aard, en door de omstandigheden, waarbij die gebezigd zijn, niet alleen ge-acht moeten worden *hoon* en *smaad* tegen den persoon des konings uit te maken, maar ook *aanranding van het ge-zag en de waardigheid des konings* daar te stellen;

O., dat het zekerlijk wel geoorloofd is over de handelingen der regering zijne gedachten te uiten en die te beoordeelen; maar dat dit met bescheidenheid moet geschieden; dat onze pers, — welke *van zijn zelders* is, — daer-toe genoegzame ruimte heeft, aangezien de ongerijmde leer hier geen opgang vindt, dat de vorst *onfeilbaar* zijn zou, en men dus ook handelingen, van hem zelve afkomstig, met bescheidenheid mag beoordeelen, en hem *tergrijpen* waar men meent, dat het belang des vaderlands andere mid-delen vordert; dat onze vorst zich door zoodanige tergrawing niet gekrenkt zal achten, maar dat men zich moet onthouden van een *hoend* oordeel over zijne handelingen te vellen, door welke hoon de vorst zelf wordt aangedaan, en waartegen de strafwet waakt;

O., dat een bescheiden oordeel over de troonrede ge-volgelijk vrij kan staan, maar dat hier sprake is van een hoend oordeel, waarop het OPENBAAR MINISTERIE, ZONDER DAARTOE LAST TE HEBBEN BEKONEN, ZIJN EIGEN BEWE-GING TEN NUTTIG DER MAATSCHAPPIJ de toepassing der strafwet inroept;

Geschiedt, op grond van artikel 1, enz. dat de regtbank den beklagde zal veroordeelen tot eene gevangenisstraf van vijf jaren, enz.

Op deze motiven van het requisitoir van den offi-cier van justitie zullen wij geene aanmerking maken; met den toelsteen van het gezonde verstand, zal ied-er, ook zonder eenige regtskennis, derzelve alloo ligtelijk ontdekken.

Eene feitelijke dwaling wenschen wij, echter, te-regt te wijzen, namelijk, de verklaring van den heer officier van justitie, dat het openbaar ministerie *uit eigen beweging, zonder lastbrief*, deze vervol-ging zou hebben ondernomen.

Dit is eene dwaling. Het karakter van den officier bij onze regtbank gedooft niet, dat men *aanname*, alsof hij, tegen hater weten aan, deze daadzaak ver-meld zou hebben. Wij wijfelen dan ook geen oog-en-blik, of Z. Ed. Achtbare deed dezelve geheel ter goeder trouw.

Zichter de oplossing, welke wij van die dwaling geven. Bij de laatste vervolging had Z. Ed. Achtbare uitdrukkelijk verklaard, van slechts *op last* des ministers de toenmalige strafvordering te hebben in-gesteld; zijn pleidooi, bij die gelegenheid gehouden, gaf Z. Ed. Achtbare bereidwillig ten openbaarmaking aan onzen uitgever over, en zóó stond die verklaring daar voor geheel der wereld te lezen. Die ionale handelwijze moet zeer en vel zijn opgenomen in 's Gra-venhage; de ahoop der zaak gaf nog meer reden tot spijt, — en nu zou het ons niet verwonderen, als men het *trans* wenschelijker gevonden had, meer ach-ter de schermen te blijven, en de waga heeft men nu aan den procureur-generaal bij den Hoogen Raad op-gedragen, om den last tot deze vervolging te geven. Op die wijze heeft men den *schijn* gered, alsof de minister volstrekt de hand niet hadden gestoken in deze procedure. Bij de vorige vervolging kwamen de aanschrijvingen, regstrecks van den heer van KALL-thaps van den procureur-generaal bij den Hoogen Raad, — zeldaar het onderscheid. Maar, wij weten zeer zeker, dat de procureur-generaal bij den

Hoogen Raad uitdrukkelijken last tot het instellen van deze en de overige strafvorderingen ontvangen heeft. Den heer officier van justitie schijnt men dit feit niet te hebben medegedeeld.

Na het requisitoir van den heer officier van justitie vatte de heer DE KEMPERAER het woord op. Wij aarzelen iets daarvan te zeggen; wij aarzelen met eenige doode letters melding te maken van 's mans hoogen-de, wegslepende taal. Hij wees den aard en strek-king dezér vervolging uit het juiste oopunt aan, als eene poging om de concessie der ministeriële ver-antwoordelijkheid, in 1840 zoo noodde toegestaan, het stelsel van het tijdsak van 1815 tot 1840 terug te dringen, en tot eene doode letter te maken. Zich zijnen eed, van de grondwet te zullen handhaven, als vertegenwoordiger en als pleitbezorger afgelegd, herinnerende, achtte hij het eene schoone taak, eën verheven pligt, van op te treden daar waar de voor-schriften dier grondwet met vernietiging en het welzijn des lands met ondergang werd bedreigd. Hij toonde aan, hoe deze strafvordering rustte op de stelling, dat de troonrede den koning toerekenbaar, deze de ver-antwoordelijke persoon daarvan ware; hoe de onschend-baarheid des konings, de hoeksteen onzer constitutie, door die stelling werd weggerukt, en het geheele staatsgebouw ineengestort. Hij lichtte de ware be-grippen van het constitutionele koningschap toe, welke onderscheiden tusschen den persoon, welke die waar-digheid bekleedt, en tusschen den koning als zooda-nig, van welken laatste de regel geldt; dat Hij geen kwaad kan doen. Hij vestigde het oog op de han-deling, welke bij het openen der zitting van de Sta-ten-Generaal geschiedt, en op de troonrede, daarbij gehouden, welke hij eene der gewichtigste daden van regering noemde. Hij bewees, dat de wet van 1 juni 1830 uitdrukkelijk het oordeel over regeringsdaden vrijlaat, en alleen is gericht tegen hen, welke den per-soon des konings aanranden of honen; de constitutione-le koning toch kan, als zoodanig, niet gehoend worden, daar zijne onschendbaarheid hem verheft boven het bereik der oordeelvellingen, en hem om-ringt met een schild, waarvan de verantwoordelijke ministers de dragers zijn. Die verantwoordelijkheid stelde hij in het helderste licht, en beloogde, dat, zonder dezelve, geene constitutionele monar-chie denkbaar ware. Wijders wees hij op het gecrimineerde stuk zelve, en deed uitkomen, dat hetzelfde, ook niet van verre, eenige belediging tegen den koning bevatte, maar integendeel den diepsten eerbied voor zijnen persoon ademde; dat in ieder ge-val aan geene *boosaardigheid*, het criterium der straf-bepaling van de wet van 1 juni 1830, te denken viel.

Edoch het is onmogelijk een verslag te geven van hetgeen zijne gloeiende improvisatie inhield en aan-drong. De indruk was diep en algemeen toen hij, bij het einde zijner rede, den regter op het hart drukte, dat op hen de hoop en de toekomst van geheel Nederland gevestigd was. Zijne woorden druk-ten de overtuiging van ieder nit.

(Wij hopen, dat de heer DE KEMPERAER van zijn druk bezetten tijd zooveel zal kunnen afzonderen, om zijne pleitrede op te schrijven en door middel van ons dagblad openbaar te maken.)

Zelfs het openbaar ministerie scheen overtuigd; al-thans het beproefde niet de stellingen van den ge-achten pleiter te wederleggen.

De uitspraak is bepaald op den 6den januari 1846, ten één ure des middags.

Advertentiën.

Heden beviel voorspoedig van een' welgescha-pen Zoon **ELISABET TERSCHLUSE**, geliefde Echgenoot van

G. W. TIKKEL.

ARNHEM, den 30sten December 1845

Men is van meening ten Huize van den Kastelein **FLORENTIN**, aan de Steen-siraat te **Arnhem**, op Vrijdag den 16den Januarij bij inzet, en Vrijdag den 30sten Januarij bij toelag, beide aanstaande, des avonds ten zes ure, ten overstaaf van den Notaris **Mr. W. H. TAAK**, in het openbaar te vellen en ten verkoop-sian te bieden:

Een perceel allerbest **BOUW** en **MOESLAND**, groot ongeveer vijf Buiders, liggende op eenen kleinen afstand van de Stad en onder de Gemeente van **Arnhem**, tusschen de *Rosendaalsche* en *Ka-rendaalsche* Wegen; met de onderscheidene daarop staande **HUIZEN**, **HERBERG**, **GETIMMERTEN** en verder **PLANTSOEN**, en zulks in tien onderschei-dene perceelen, op het terrein uitgebaakt en bij bil-jetten omschreven, en in eene generale massa.

Het geheel en onderscheidens gedeelten van dit perceel bieden door de nabijheid der schoone Wan-delingen op **Klarenbeek**, waaraan het onmiddellijk grenst en door dezelfde liggig tegen den **Mussenberg**, waardoor men van hetzelfde een naar verschillende zijden fraai uitzigt heeft, gelegenheid aan tot den aanleg eener **BUITENPLAATS**, of tot het houden eener **HERBERG**, bijzonder bestemd tot eene alge-meens verlustigings-plaats, gelijk eene zoodanige ge-durende meer dan 40 jaren op een gedeelte van hetzelfde niet voordeel bestaan heeft en onder den naam van **Schoonvigt** thans nog aanwezig is.

Meerdere inlichtingen zijr te bevragen ten Kantore van den bovengenoemden Notaris te **Arnhem**; brieven franco.

De Notaris **VAN ITTERBOM** te **Brummen**, in het Logement het **hout**, op Maandag den 5den Januarij des middags ten 12 ure, publiek

koopden:
23 perceelen extra zware gave **DENNENBOOMEN**
17 " " " " **EIKENBOOMEN**
8 " " " " **PEPELENBOOMEN**

Alles staande onder den Huize den **Engelenbut** Aanwijzer **J. WINKELS**, Werkbaas aldaar.

Eenige perceelen zware **PEPELEN** en **WILG** **BOOMEN** en eenen **LINDEBOOM**, staande bij **Kloppenburg**. — Aanwijzers de Tuinman **A. G. WILKIN** en de Veldwachter **BELTMAN**.

En eenige perceelen **EIKENBOOMEN**, staande het **Sterrenbosch**, onder de **Ribberij**. — Aanw. de Bouwman **ALTENA**.

+++ Door het Ministerie van den Notaris
++ **E. A. WEYN**, Residerende te **Licht**
+ voorde, zal, *alnu bepaaldelijk*, op Woe-
dag den 4den Februarij 1846, op volgende dag, tekens des morgens ten 9 ure, (en alzoó niet
den 7den Januarij 1846, als dezen verkoop an-
maal door op nieuw opgekome ne verandering al-
steid wordende:) ten verzoeken van de Erfgenam-
en ten Sterfhuize van Mevrouw **C. A. ABBINK**
te **Groenlo**, openlijk worden verkocht:

Een aanzienlijke **INBOEDEL**, waaronder
BINETTEN, **LADETAfels**, **PENDULE**, **KI-**
KEN, **TAFELS**, en **STOELEN**, welgevulde
DEN, en **BEDDENGOED**, **LEDIKANTEN** met
HANGSELS, een bijzonder groot zeldzaam voor-
mond **Japansch KABINET STELSEL**; Eene
Japansche Porceleine KOFFIJKAN, met Zilver
monteerd; Een **Blaauw Porceleinen TAFEL**
VIES verschillende Porceleinen **KOFFIJ-**
SERVIESEN, en oud goed geconserveerd **POCEL-**
en **GLASWERK**; — Voorts aanzienlijk **KOP-**
TIN, **IJZER**, **BLIK**, en **AARDEWERK**,
wat verder ter verkoop zal worden voorgebragt.

Alles nagelaten door wijlen Mevrouw
ABBINK voornoemd, en des Maandags
den dag der verkoopng te bezigtigen.

+++ Wordt te koop aangeboden, tegen
++ *matigen prijs*, om daardoor spoedig
+ wel langstens binnen den tijd van zes
ken na heden, hetzelfde te zien weggeruimd
ORGEL, met twee klavieren, staande in de Room-
Katholieke Kerk te **Zevenaar**, zijnde de kast
EIKENHOUT in kunstig snijwerk, bevattende
tien Registers, benevens drie Blaasbalgen. — Te
vragen bij Kerkmeesteren van gemelde kerk.

+++ De ondergeteekende berijgt, dat het
++ **BLAD OVERIJSEL**, waarvan
+ 84 nummers zijn verscheen, te bekom-
bij de Heeren Correspondenten **J. G. STENFERT**
KROESE te **Arnhem**, en **J. W. G. STAN-**
te **Zutphen**. De prijs van het genoemde dagblad
per kwartaal f2,50, franco per post; die der
vertientien (behalve het zegel) 20 Cents den
Hetzelve verschijnt Woensdag en Zaterdag.

Zwolle, 31 December 1846.

J. ZEEHUIZEN, J.

* * * **J. G. STENFERT KROESE**, Boekhand-
te **Arnhem**, heeft uitgegeven en alom verkrijgbaar ge-
I **FLAAK-ALMANAK** voor 1846

Dese Almanak, versiert met twee fraaie steendruk-
ten, is, om deszelfs duidelijkheid, zeer geschikt voor
toer-gebruik.

II. **ZAK-BOEKJE** voor leden van versche-
Collegiën en Besturen, Advokaten, Procureurs, Notarissen
en andere Ambtenaren in de provincie **Gelderland**,
Stad **Arnhem**. Mede ingerigt tot Koopmans- en Hand-
delijk gebruik. Voor 1846

* * * Bij **JOH. NOMAN & ZOON**, te **Zalt-Bo-**
en alom, is eene **INTERKENING** geopend op eene
koopje uitgave der:

PROVINCIALE BLADEN

Gelderland, Zuid-Holland en Noord-Drab-

voor 1846 en volgende jaren, uit te geven in groot
De Jaargang van deze provincie, franco pp., slechts
Uitvoerig Prospectus en Proeve, van uitvoering, zóó
te bekomen.

En op heden alom verzonden:

I. **STAATKUNDIGE BRIEVEN**
De vervolging tegen de Drukkers, met naam
ARNHEMENSCH COURANT door **D. D.**
groot 8vo.

II. **ZANGEN DES TIJDS**, door
(De Schim van **WILLEM I** aan Nederland,
Koning, December 1845), groot 8vo.

Waterhoogte te Arnhem

Den 31 Dec. 5 El 2 Palm 5 Duim; gew. 78° V. g.
Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEME**, Boekhandl.